

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannym i wydaniu wieczornym, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chełmicki, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 170

Poznań, czwartek dnia 14 kwietnia 1932

Rok XXVII

Pogłoski o zmianach w rządzie

Warszawa, 13. 4. (Tel. wł.). Zapowiedź powrotu Piłsudskiego i narada, która ma się odbyć w Spale 25 b. m., stanowią podstawę do licznych pogłosek i kombinacji na temat przyszłych zmian w rządzie, szukania porozumienia z opozycją i t. d. Nawet prowincjonalna prasa „sanacyjna” nadmienia, że zmiany w rządzie nastąpią, jednak nie na podstawie porozumienia z lewicą, lecz przez „rozszerzenie podstaw ideologicznych obozu marszałka Piłsudskiego”.

Mówią, że poufne narady toczą się już teraz. W dalszym ciągu mają się one odbywać w Krynicy, gdzie bawi premier Prystor i dokąd udał się również płk. Sławek. Podobno w Krynicy bawi też prof. Bartel oraz dyr. warszawskiej kasy chorych Rożnowski, najbliższy przyjaciel p. Prystora, mający w przyszłości odegrać pewną rolę na widowni politycznej.

Rożnowskiego wymieniają jako następcę gen. Hubickiego na stanowisku ministra pracy. Ustąpienie Hubickiego jest już podobno postanowione. (w)

Sprawa pożyczki kolejowej

Warszawa, 13. 4. (Tel. wł.). Jedno z pism warszawskich donosi, że dalsza pożyczka dla budowy linii kolejowej Górną Śląk — Gdynia w sumie 200 milionów franków została pomysłnie zatwierdzona.

Z kół urzędowych wiadomości tej kategorię zaprzeczają. (w)

Obsadzenie posad

Warszawa, 13. 4. (Tel. wł.) W dniu dzisiejszym podpisana została nominacja wiceministra Stamirowskiego na wiceprezesa Banku Rolnego.

Stanowisko prezesa nie będzie narazie obsadzone. Urzędować będą dwaj wiceprezysi Antoni Anusz i Stamirowski. (w)

O nawiązanie stosunków handlowych z Hiszpanją

Gdynia, 14. 3. (Tel. wł.). Samochodem wprost z Walencji przybyło tu dwóch Hiszpanów, Fresquet i Pardo, weterynarz i delegat hiszpańskich eksporterów owoców, celem zbadania bezpośredniej wymiany towarowej pomiędzy Hiszpanją i Polską.

Omawiana jest również sprawa ustanowienia stałej komunikacji okrętowej pomiędzy Gdynią i portami hiszpańskimi, przyczem linie te obsługiwałyby wyłącznie statki, pływające pod banderą polską i hiszpańską. S. B.

Hitlerowskie apetyty

Gdańsk, 13. 4. (Tel. wł.) Aresztowany onegdaj członek Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Gdańsku Bukowski, został zwolniony z więzienia policyjnego w Gdańsku. Przesłuchiwano go przez kilka godzin i szczególnie interesowano się przygotowaniem Polski na wypadek objęcia władzy w Gdańsku przez hitlerowców(?)

Jak wiadomo, poseł hitlerowski Greiser zapowiedział w sejmie gdańskim, że w dniu 13 kwietnia Gdańsk będzie w ręku hitlerowców. Groźbą tą ogół tutejszej ludności nie przejmują się. S. B.

Rozwiązanie bojówek hitlerowskich w całej Rzeszy niemieckiej

Nadzwyczajne wrażenie w Berlinie — Konferencja przedstawicieli państw związkowych — Treść dekretu i rozporządzenia wykonawczego

Berlin, 13. 4. (Tel. wł.). Dziś zostały rozwiązane na terenie całej Rzeszy mocą dekretu prezydenta Rzeszy hitlerowskie oddziały szturmowe.

Zarządzenie to, jakkolwiek do pewnego stopnia spodziewane, wywołało w Berlinie piorunujące wrażenie. Pierwsze dodatki nadzwyczajne ukazały się około godz. 18 i zostały natychmiast rozchwytywane. Tłumy były tak podniecone, że odnosiło się wrażenie, iż nawet wypowiedzenie wojny nie mogłoby ich więcej zelektryzować. Na ulicach ukazywały się też natychmiast silne oddziały policji.

Konferencja poszczególnych państw Rzeszy, która dziś popołudniu obradowała w Berlinie, została przez rząd Rzeszy o tym dekrete poinformowana, przyczem ustalono natychmiast rozporządzenie wykonawcze.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że rząd Rzeszy, który tylokrotnie przeczył istnieniu w Niemczech organizacji o charakterze wojskowym, ten charakter oddziałom hitlerowskim dziś przyznaje.

Dekret, podpisany przez prezydenta Hindenburga, kanclerza Brueninga, ministra spr. wewn. Groenera i min. sprawiedliwości Jocheła, rozwiązuje natych-

Przyczyny rozwiązania oddziałów szturmowych

Do wyżej podanych dekretów z kół półurzędowych wydano bardzo obszerny komentarz, który przytaczamy w streszczeniu:

Oddziały szturmowe i inne organizacje, zorganizowane na modłę wojskową przez nar.-socj. zostały dziś na mocy rozporządzenia prezydenta Rzeszy na podstawie art. 48 konstytucji na terenie całego państwa rozwiązane.

Rozwiązanie tych organizacji stało się konieczne w celu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz dla uchronienia autorytetu państwa przed dalszym pomniejszeniem.

Wszystkie te organizacje są, jak wiadomo, do najdrobniejszych szczegółów wzorowane na organizacji wojskowej. Stanowią one armię prywatną, armię partyjną, chociaż częściowo nieuzbrojoną. Setki tysięcy osób znajdują się w oddziałach, spojonych bezwzględny rozkazem, i częściowo zakazowane. Występowały one niejednokrotnie w charakterze wojskowym lub też policyjnym. Oddziały takie mogą każdego czasu nawet bez ciężkiej broni do-

Hitler zamierza opanować Prusy 24 kwietnia

Berlin, 13. 4. (Tel. wł.). Rozwiązanie formacji bojowych Hitlera, tak zw. S. A. wisiało już od kilku dni w powietrzu. Niemniej podpisane dziś wieczorem po jednomyślnej uchwale gabinetu Rzeszy odnośnie rozporządzenie prezydenta wywarło ogromne wrażenie. Niektóre dzienniki wydały późnym wieczorem specjalne wydania.

Rozporządzenie obejmuje całą organizację i wszystkie jej oddziały specjalne i pomocnicze, nie dotykając zresztą partii narodowo - socjalistycznej jako takiej. W walce lewicy z prawicą jest to cios, do którego zmierzano już od dawna, widząc, że jednoczesny wzrost partii i tworzenie przez nią narzędzia siły grozi niechybnym opanowaniem machiny państwowej. Poczucie niebezpieczeństwa musiało być jednak bardzo silne, jeżeli zdecydowano się na tak drastyczne środki. Mimo wszystko jest duża kwestja, czy osiągną one swój cel.

Hitler opublikował w tych dniach oświadczenie, że w razie rozwiązania

miast w myśl art. 48 konstytucji na terenie całego państwa wszystkie oddziały szturmowe narodowych socjalistów, czyli t. zw. oddziały S. A. (Sturm-Abteilung) i S. S. (Schutz-Staffeln), wszystkie szturmowe oddziały motocyklowe, marynarki, konnicy, lotnicze, samochodowe i sanitarne oraz zamyka wszystkie lokale tych oddziałów, koczary, warsztaty umundurowania i t. p. Za dalsze przynależenie do rozwiązanej organizacji lub za popieranie jej dekret przewiduje więzienie nie niżej jednego miesiąca oraz oprócz kary więzienia grzywnę.

Rozporządzenie wykonawcze, wydane przez ministra Groenera, dokładnie precyzuje postępowanie policji. Jeżeli w lokalach organizacji szturmowych mieszkają ludzie, należy dać im odpowiedni czas do poszukania sobie innego mieszkania lub też w porozumieniu z władzami opieki społecznej przydzielić im mieszkania inne. Konfiskować należy mundury, przybory do nich i odznaki, chorągwie i sztandary oraz wszystkie inne przedmioty, służące do celów militarnych, jak np. samoloty, samochody, aparaty telefoniczne, telegraficzne, materiał sanitarny, instrumenty muzyczne i t. d.

konąć aktów gwałtu i terroryzować publiczność.

Już sam fakt istnienia takiej organizacji bojowej, która stanowi państwo w państwie, jest źródłem stałego niepokoju dla społeczeństwa. Społeczeństwo na dłuższy czas nie zniesie takiej jednostronnej i partyjnej organizacji, gdyż rozwój wypadków musi w końcu doprowadzić do starć i ewentualnej wojny domowej. Już dotychczas stwierdzono dużo przewinień tej armii prywatnej, których badaniem zajmuje się policja i sądy, a które w części społeczeństwa wywołały duże zaniepokojenie. Wyniku tych dochodzeń rząd nie potrzebował odczekać, gdyż rozwiązanie hitlerowskiej organizacji bojowej nastąpiło z powodów państwowych - politycznych.

Zaden rząd Rzeszy nie może zezwolić na to, aby jakkolwiek partja tworzyła państwo w państwie i posiadała środki do przeprowadzenia swych zamiarów nawet siłą. Te same założenia kierowały rządem Rzeszy przy rozwiązaniu w roku 1929 komunistycznej organizacji „Rothe Frontkämpferbund”.

S. A. nie bierze odpowiedzialności za to, co te formacje uczynią i stwierdził, że wszyscy ci ludzie pozostaną mu wierni dopóki mają serce i głowę. Była to groźba, jednak nie ulega wątpliwości, że narazie nie będzie poważniejszego wystąpienia. W tym kierunku idą nakazy partyjne. Partja zmierza bowiem do wyłączenia wszystkich sił na dzień wyborów do sejmiku pruskiego, 24 kwietnia i spodziewa się opanowania tą drogą Prus!

Zasługuje na uwagę, z jaką błyskawiczną szybkością policja przystąpiła do opanowania i opieczętowania lokali i własności S. A. Odpowiednie oddziały policyjne wyruszyły na miasto, zanim jakkolwiek dziennik zdążył podać wiadomość o rozporządzeniu.

Rzecz inna, czy lewica wybrała środki trafne. Przedewszystkiem, jeżeli chodzi o wybory, zakaz może raczej napędzić Hitlerowi wyborców, zważywszy

(Dalszy ciąg na stronie 8)

Hitler skarży

Berlin, 13. 4. (PAT). Kierownictwo partji nar.-soc. komunikuje, że Hitler wystąpił dziś przeciwko pruskiemu premierowi Braunowi oraz redakcji „Vorwärtsu” ze skargą sądową z powodu podniesionych pod adresem Hitlera i stronnictwa narodowo - soc. zarzutów przygotowywania zdrady kraju. Komunikat zapowiada bezwzględne ściganie osób, podtrzymujących te zarzuty. „Vorwärts” w popołudniowym wydaniu wyraża gotowość stawienia się przed sądem i przeprowadzenia dowodu prawdy na twierdzenie, że nar.-soc. noszą się z zamiarami, których urzeczywistnienie w razie wojny równałoby się zdradzie kraju.

Kłopoty Ligi Narodów z Chińczykami

Tokio, 13. 4. (PAT). Ze źródeł urzędowych komunikują, że sekretarjat Ligi Narodów zwrócił uwagę delegacji chińskiej w Genewie, że powinna w dalszym ciągu prowadzić rokowania pokojowe w Szanghaju zamiast odwoływać się wciąż do Ligi Narodów.

Zmierzch teatrów w Berlinie

Berlin, w kwietniu.

Teatry w Berlinie znajdują się w stanie upadku, z którego może je wydzwignąć tylko głęboko sięgająca reforma całego systemu organizacji teatralnej. Koncern teatralny Reinhardta, największy w Niemczech, rozpadł się: „Deutsches Theater” i dwa teatry w dzielnicy zachodniej musiał Reinhardt wypuścić z rąk i zostawić na łaskę losu. Miejski teatr dramatyczny im. Szyllera zamknął swe podwoje; z pozostałych dwudziestu kilku teatrów berlińskich zaledwie pięć będzie mogło utrzymać się przy życiu o własnych siłach.

Nietylko kryzys jest przyczyną upadku teatrów w Berlinie. Zawinił tu też duży system eksploatacji teatrów. Koszty prowadzenia przedsiębiorstw teatralnych w Berlinie wzrosły ostatnio w sposób nieprawdopodobny. Przedewszystkiem dzierżawa gmachów: wynosiła ona dla wielu imprez nie mniej niż 1000 marek dziennie. W dzierżawie zapanał system łańcuszkowy, dyrektorowi nie udawało się nigdy z reguły zawrzeć kontraktu bezpośrednio z właścicielem gmachu; zawsze jakiś „ktoś” wchodził mu w drogę w tajemniczy sposób, co pociągało za sobą ogromny wzrost sumy dzierżawnej. System angażowania gwiazd pociągał znów za sobą nieproporcjonalny wzrost gaź aktorskich. Doszło do tego, że niejedyn teatr musiał się liczyć z koniecznością opędzenia kosztów w sumie powyżej 100.000 marek miesięcznie. Jakże trzeba było posiadać kapitały, aby podoląć takiemu zadaniu!

Ryzyko prowadzenia teatru wzrosło niepomniernie przy tak wielkich kosztach, jedna „klapa” kładła teatr na obie łopatki. Zamknąć zaś „budy” odrazu nie można było ze względu na długoterminowy kontrakt dzierżawny. I tak z deficytu w deficyt brnęło się od początku do końca sezonu.

Miary kłęski wobec słabej frekwencji publiczności przy drogich cenach biletów, dopełnił wprowadzony przez Reinhardta system abonamentu. Reinhardtowi zdawało się, że gdy pewna ilość widzów zdobędzie na stałe przez zapisanie się ich na abonament po cenach znizowanych, oprze tem samem budżet teatru na stałych podstawach i zdobędzie trwałą roczną pozycję dochodów. Tymczasem ten właśnie system, który z początku cieszył

